

2. Полюга Л. М. Словник українських морфем. Львів: Світ, 2001. 448 с.
3. Словотворчість незалежної України. 1991–2011: Словник / укладач: А. Нелюба, Х.: Харківське історико-філологічне товариство, 2012. 608 с.
4. Словотворчість незалежної України. 2012–2016: Словник / укладачі: А. Нелюба, Є. Редько; заг. ред. А. Нелюби, Х.: Харківське історико-філологічне товариство, 2017. 460 с.
5. Чучка П. П. Антропонімія Закарпаття. (Вступ та імена): конспект лекцій. Ужгород: Видавництво Ужгородського університету, 1970. 103 с.

АБРЕВІАТУРИ ЯК СПОСІБ ТВОРЕННЯ НАЗВ МІЖНАРОДНИХ ОРГАНІЗАЦІЙ

Зарешнюк М., Івацшиш О.

Національний університет «Львівська політехніка»

Інститут гуманітарних і соціальних наук

Кафедра політології та міжнародних відносин

marta_zarashniuk@ukr.net, ivashhyshyno@gmail.com

Науковий керівник – **Булик-Верхола С. З.**, к. ф. н., доц., доцент кафедри української мови Національного університету «Львівська політехніка»

Використання абревіатур у сучасній українській мові є актуальною темою для вивчення. Явище абревіації особливо поширилося на початку ХХ ст. з метою уникнення надлишкової інформації, економії мовних засобів, уникнення повторів, упорядкування терміно-систем. Особливо сприяли активізації процесу творення абревіатур суспільно-політичні чинники, а відтак і соціолінгвістична ситуація – поява чи оновлення назв державних, громадських, адміністративно-управлінських, політико-економічних, міждержавних і світових організацій.

Абревіатура – «італ. *abbreviatura*, від лат. *abbreviatio* – скорочення), скорочене складне слово (іменник), утворене з початкових звуків, назв початкових літер чи початкових частин слів, на основі яких твориться скорочення. До абревіатури може входити й ціле слово...: *ТАРС...*, *райвно...*, *профспілка...*, *мопед...*» [1, с. 7–8].

Назви міжнародних організацій, утворені абревіаційним способом, є здебільшого ініціально-буквеними скороченнями.

Мотиваційною базою для цих абревіатур є такі моделі:

1) прикметник + іменник: АС (Африканський союз), ЄС (Європейський Союз), СВ (Світовий банк), ЦЄІ (Центральноєвропейська ініціатива), МС (Митний союз);

2) іменник + прикметник + іменник (-и): ООН (Організація Об'єднаних Націй), ОЕСР (Організація економічного співробітництва та розвитку), ЛАД (Ліга арабських держав), СНД (Союз незалежних держав), ОЕС (Організація економічного співробітництва), ОІК (Організація ісламської конференції), МТП (Міжнародна торгівельна палата);

3) прикметник + іменник + іменник: МАУ (Міжнародна асоціація українців), МСЕ (Міжнародний союз електров'язку), ПРООН (Програма розвитку ООН);

4) прикметник + прикметник + іменник: МЕА (Міжнародна енергетична агенція), ІМО (Міжнародна морська організація), ВПС (Всесвітній поштовий союз), ВПП (Всесвітня продовольча програма), ВТО (Всесвітня туристська організація), ВМО (Всесвітня метеорологічна організація);

5) прикметник + іменник + прикметник + іменник: ЦЕРН (Європейський центр ядерних досліджень), ІКАО (Міжнародна організація цивільної авіації)

Окрім абревіатур, які активно функціонують у сучасному суспільно-політичному житті України, наша мова запозичила без перекладу з англійської мови: НАТО (North Atlantic Treaty Organization) – Північноатлантичний блок; ЮНЕСКО (UNESCO – United Nations Educational, Scientific and Cultural Organization) – Організація Об'єднаних Націй з питань освіти, науки і культури.

Сьогодні існує низка проблем щодо розуміння та вживання абревіатур, найактуальнішими з яких є правильне написання складноскорочених номінацій, узгодження абревіатур з іншими частинами мови в текстах, переклад, транскрипція і транслітерація запозичених абревіатур. Це свідчить про недостатнє опрацювання цієї теми в науковій літературі, відсутність потрібної кількості сучасних словників чи наукових розвідок, які би містили інформацію про творення, написання, вимову, переклад, функціонування абревіатур у сучасній українській літературній мові.

Література

1. Ганич Д. І., Олійник І. С. *Словник лінгвістичних термінів*. К.: Вища школа, 1985. 360 с.

2. *Словник скорочень української мови*. URL: <http://abbrs.info/> (дата звернення: 28.03.2019).

3. Ковалевський В. В., Козак Ю. Г., Логвінова Н. С., Кутайні З., Кіро О. С., Осипов В. М., Граматик Ю. І., Барановська М. І., Семенцов М. В., Левицький М. А., Баєва В. В., Воронова О.В., Захарченко О. В., Літньовський Г. Г., Шаповал С. С., Дець В. В. *Міжнародні організації*. Київ, 2007. 440 с.